

6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

† Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ἰβ'. Ἐρωτηίδος μάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἀϋθίου Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἀϋθίου Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

^{Νη}
 σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρωθησαν ^ν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
^ε
 σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυτου
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι ^ε

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

^{Ἦχος} Γα ϕ

^{Γα}
Α πο ο στο λε Α γι ε Θω μα α ^ε πρε
^{Πα}
 σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^{Γα} ι να πται σμα των
^ε
 α φε ε σιν ^ε πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμόηχον.

^{Γα}
Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
^{Πα}
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρθε ε
^{Γα}
 νε ^ε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
^{Πα}
 ος σου και Θε ος η μων ^ε το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
^{Γα}
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας
α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη καστον ε πι
θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ στον τες

α πο του φο ο βου α πε νε κρωθησαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυγα σα τε ο εν
νε κροισκαιτς νε κρσ ςς α να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγε λοις συ γχα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η
α πο λο με νηδρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη
σας δο ξα σοι οι

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
 ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
 θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
 εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
 νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
 της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
 μων φω τι σας τους εν σκο τει

Και νυν. Θεοτοκίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
 σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω και
 α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
 θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϷ θρη νο λο γϷσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϷ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ϛ̄ **Κε ρ**

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^υ₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^υ₂₂ το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως τοι

οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^υ₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^υ₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Αι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γσ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρωνελ θσ σσ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ σσ με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σς 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει
τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι
ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

T οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροισφο βε
ροι και πα σιθαυμαστι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων
κληρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερουκ εκ τει νει ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι το κρατος ε πι παν των ο περ
αι α νωστρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και
ελθεεις το σωσαι ημα αας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αινεσαατωπνοηηηη πασατον
Κυριον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δὲ ἄρα ἀληθῆ
θεῖαν γὰρ πησαυτά
καὶ αἰτὰ κρυφία
φιλιῶσθε ἐδηλωσά
αἰῶσμοιοι

Ὁ ἄχορός.

Eἰς πολλὰ ἐετηδεσποτα

Pαντιεμεσω και καθαρισθησο
μαι πλυνεις με και υπερχι
ο να λευκανθη σομαι

Aκουτιεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο
συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων
μαρτιων μου και πασαστας ανομι
ας μου εξαλει

ψον ⁶

Καρδιαν καθάραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος ^Δ και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μυ ⁶

Μη απορριψης με απο τω προσωπω σου ^Δ και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανης απε

μυ ^Δ

Αποδος μοι την αγαλιαν του σωτη
ριου σου ^Δ και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με ⁶

Διδαξω ανωμους τας οδους σου ^Δ και ασε
βεις επι σε ⁶ επιστρεψω σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλιαν σε ται η γλωσσα μου την
δικαιον σην σου ⁶

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ο θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθη των Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρα σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο ο σ χος και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων **Α** μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων ε γ κλη μα
 των **Δ**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα **μδ** **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **χ** **Δ**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος **Δι-θ**

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις **Δ** ε ε ε ε λε ε η η η μον **Δ** ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη **Δ** των ε ε

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Kαι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Aνα στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ΄
καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ΄.
Ῥδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτῆ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρών, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν θαυμάτων γέμοντα Θωμᾶν θαυμάσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἄναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὃν ἐώρακας ἔνδοξε, οὗ καὶ τὰς χεῖρας παλάμη, καὶ πλευρὰν ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ γνώστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν, Θεός μου Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ παμμακάριστε, τῆς αὐτοῦ Θεοφανείας, ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο.

Δόξα.

Ναμάτων μυστικῶν, ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ρεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ροίζῳ τοῦ Πνεύματος, τὴν πολύθεον πλάνην ἀπήλασας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν

πηγήν, τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Θεοτόκε πανύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας, ὠραΐσαντα χάριτι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρετῆς κάλλει, διαπρέπων αὐτόπτα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδές, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ ἐφαιδρυνας, τούτων τὴν ζόφωσιν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τῆς αἴγλης, πυρωθεὶς αὐτουργία τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὴς θεοφεγγῆς, ἐξαπεστάλης θεόληπτε, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Δόξα.

Μεμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπруνας, κόσμου τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζωγρήσας τοὺς λογικούς, τούτους προσήγαγες, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητῆς τοῦ πάθους, αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρώσαμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσαμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ τοῦ

καὶ Διδύμου ἐκ τῶν ἰβ'. (α' αἰ.)

Στίχ. Ὁ χεῖρα πλευρᾶ σῆ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευρᾶν ὑπὲρ σοῦ νύττεται Θωμᾶς, Λόγε.

Δούρασιν οὐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἔκτῃ.

Οὗτος Μήδοις καὶ Πάρθοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρύξας, φρουρεῖται παρὰ Μισδαίου βασιλέως, διὰ τὸ πιστεῦσαι καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ Ἀζάνην τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα Τερτίαν καὶ τὰς θυγατέρας Μιγδονίαν καὶ Νάρκαν. Διὸ καὶ παραδίδοται πέντε στρατιώταις, οἱ τοῦτον ἐπὶ τι ὄρος ἀναβιβάσαντες, λόγχαις κατέτρωσαν· καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκ τῶν αὐτοῦ περιodiῶν.

Ἔτι δὲ ζῶν ὁ Ἀπόστολος, σὺν Ἀβάνῃ τινὶ ἐμπόρῳ τὴν Ἰνδιάν διαπερᾶ· ἐπὶ τι δὲ δωμάτιον τῆς Ἀνδραπόλεως καταλύουσιν. Ἐκδόντος δὲ τοῦ τὴν ἐξουσίαν τῆς χώρας ἐκείνης τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον εἰς γάμου κοινωνίαν, συνορτάζειν καὶ τοὺς παρατυχόντας συνέβαινε. Ὁ μὲν οὖν Ἀπόστολος ἐπὶ τὸ εὐτελέστερον ἀνεκλίθη τῶν τραπεζῶν. Πάντων δὲ ἐμφορουμένων ἐπὶ τοῖς ἐδωδίμοις, μόνος οὗτος ἀμέτοχος τῶν τοιούτων ἦν· σύννους γὰρ ὦν καὶ ἑαυτῷ προσέχων, ἐκάθητο συνεσταλμένος.

Τῶν διακονούντων οὖν τις, ἀπονία ἀρθεῖς, ῥάπισμα δίδωσιν αὐτῷ, εἰρηκῶς· «Εἰς γάμον κληθεῖς, μὴ σκυθρόπαζε, ἀλλὰ χαίρε, συνηδόμενος τοῖς συμπόταις».

Καὶ ὁ Ἀπόστολος· «Ἀπαμείψαι σοι μὲν Κύριος τὸ σφαλὲν εἰς τὸν ἐπιόντα αἰῶνα, τῷ τύψαντι ἔφησε· τὴν δὲ ἀκρατῶς κατ' ἐμοῦ ἐκταθεῖσαν χεῖρα, θῆρες ἐπιμερισάτωσαν ἄγριοι ἐν τῷ παρόντι, εἰς πολλῶν παιδείαν». Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, ἐπιδραμῶν ὁ ῥαπίσας (οἰνοχόος γὰρ ἦν) ὕδωρ διακομίσει τοῖς δαιτυμόσιν εἰς κρᾶσιν οἴνου, ὑπὸ θηρὸς τῷ φρέατι παρακαθημένου, διασπαραχθεῖς καὶ ἄχρισ αὐτῶν τῶν ἐγκάτων, ἀπέψυξε. Τότε κύων ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὴν τὸν Ἀπόστολον τύψασαν δεξιάν, ἐρρόιμένην ἐπ' ἀμφοδου, λαβῶν, ἐν αὐτῷ τῷ συμποσίῳ εἰσήει, τὴν ἀδικίαν ὥσπερ πᾶσιν ὑποδεικνύων. Διαπορούντων δὲ τῶν δαιτυμόνων περὶ τῆς χειρός, τίνος ἄρα ἂν εἴη, γυνή τις ἐνὸς τῶν αὐλούντων, διαπρύσιόν τι φωνήσασα, φησί· «Μέγα ἡμῖν ἀνεγνωρίσθη σήμερον μυστήριον. Ἀκούσατε οἱ ἀνακεκλιμένοι· Θεός, ἢ Ἀπόστολος Θεοῦ σὺν ἡμῖν ἀνακληθῆναι ἤξιώσεν. Ὅν γὰρ εἶχον ὁμόγλωσσον καταυλοῦσα καὶ ἠδύνουσα, ἤκουσα τῷ τύψαντι τοῦτον οἰνοχῶ φύσαντα, τὴν τούτου δεξιάν χεῖρα ὑπὸ κυνὸς σύρεσθαι, εἰς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν ὅπερ πάντες ὁρᾶτε γεγενημένον». Καὶ ὡς τοῦτο διεβόηθη ἐπὶ πᾶσι τὸ θαῦμα καὶ εἰς τὰς τοῦ κρατοῦντος ἤλθεν ἀκοάς, μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συμποσίου, προσκαλεσάμενος τὸν Ἀπόστολον, ἔφη ὁ βασιλεύς· «Εἰ ἐπαρᾶσθαι οἶδας καὶ θάνατον ἐπάγειν, δεῖξον καὶ τῆς σῆς εὐχῆς τὸ δραστήριον εἰς τὴν σήμερον ἐκδοθεῖσάν μοι παῖδα». Τοῦτο περιχαρῶς δεξάμενος ὁ Ἀπόστολος, πρὸς τὴν ἐπιθαλάμιον εἰσέδου παστάδα· καὶ τοὺς νέους εἰς σωφροσύνην ἐπιστηρίξας καὶ τῆς σαρκὸς ἀπώσασθαι τὴν ἠδυπάθειαν πείσας τούτους καὶ τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἐκεῖθεν ὤχητο.

Μετὰ μικρὸν δὲ προσεοικότα τινὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ὁ νυμφίος ὁρᾶ τῇ νεάνιδι προσομιλοῦντα καὶ Θωμᾶν εἶναι ὑποτοπάσας, ἔφη· «Οὐχὶ πρὸ πάντων ἐξῆλθες; πῶς ἄφνω πάλιν γέγονας, ἀπορῶ». Καὶ ὁ Κύριος· «Ἐγὼ Θωμᾶς οὐκ εἰμί, κατὰ χάριν δὲ ἐκείνου ἀδελφός. Ὅς δ' ἂν ἐμοί, ὡς ἐκεῖνος, ἀκολουθήσῃ, ἀπαρνησάμενος κόσμον, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ οὐ μόνον ἀδελφός, ἀλλὰ καὶ συγκληρονόμος τῆς ἐμῆς βασιλείας γενήσεται». Τοῦτο εἰπὼν, ἀπ'

αὐτῶν ἀοράτως διέστη· ἐκεῖνοι δὲ τὸν λόγον ὡς μαργαρίτην ἐγκολπωσάμενοι, ὀλονυκτίους δεήσεις τῷ φανέντι προσέφερον.

Ἔωθεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν κοιτῶνα, ἔνθα οἱ νέοι, κατέλαβεν· ἀντικρὺ δὲ τούτους καθεζομένους εὐρών, ταραχθεῖς, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαζεύξεως τὴν αἰτίαν ἠρώτα. Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· «Ταύτην τὴν διάζευξιν εὐχόμεθα μέχρι τέλους ἡμῖν διαφυλαχθῆναι, ἵνα ἐν τῷ τῶν στεφάνων καιρῷ εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἀκατάλυτον ἀδιαίρετοι μείνωμεν, κατὰ τὴν τοῦ φανέντος ἐν ἡμῖν τοῦ ξένου ἐπαγγελίαν». Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς ταραχθεῖς, δωρεῶν ὑποσχέσεις, ἐφ' ᾧ τὸν ἀπατεῶνα εὐρεθῆναι καὶ παραστῆναι, ἐπηγγείλατο· ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις, ἀοράτως μᾶλλον τοῖς κατηχομένοις ἐπιστηρίζων ὁ ζητούμενος ἐπωπτάνετο, ὡς ἐπὶ τῇ προσοχῇ τῆς αὐτῶν πίστεως καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως καταλεᾶναι καὶ τῇ ὑστεραία χριστιανὸν πείσαι γενέσθαι. Ὅτι δὲ οὐχ οἷόν τε τὴν ἀρετὴν διαλαθεῖν, ἔδειξεν αὕτη καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐν Ἰνδία διατρίβειν· καὶ πρὸς αὐτόν οὗτοι τὸ βάπτισμα ληψόμενοι, παραγεγονότες οἱ δόκιμοι μαθηταὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀκλινῶς ταύτην ἐδόξαζον.

Ὅτε γοῦν πρὸς Γουνδιαφόρον εἰσέβαλε τῶν Ἰνδῶν βασιλέα ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ποῖαν εἰδέναι αὐτόν ἐν ξύλοις ἐργασίαν ἐπύθετο καὶ ποῖαν ἐν λίθοις. Καὶ ἐπὶ μὲν ξύλοις, ἄροτρα, κώπας, ζυγοὺς καὶ πηδάλια· ἐπὶ δὲ λίθοις, στήλας, ναοὺς καὶ βασιλείων οἰκοδομὰς κατασκευάζειν ἐμπειροτάτως, ἔλεγεν εἰδέναι. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἄρα γε παλάτιον ἐν ᾧ τόπῳ ἐφέσεως κέκτημαι, δύνασαι μοι κατασκευάσαι πρὸς θεραπείαν; Καὶ ὁ Ἀπόστολος ὡς κατέθετο, μηδὲν μελήσας, χρυσὸν αὐτίκα λήψεσθαι ἐκέλευσε πρὸς τὴν τῶν ἐπιτηδείων μετακομιδὴν καὶ τοὺς θεμελίους ἄρτι καταβαλεῖν ὑπετίθει, τὸν τόπον ὑποδεικνύς. Ἄλλ' ὁ Ἀπόστολος· «Οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ, ᾧ βασιλεῦ, τὸ κτίζειν ἐπίτηδες, ἀλλὰ τοῦ Ὑπερβερεταίου (Ὁκτωβρίου) μᾶλλον μηνός»· οἶμαι δὲ τοῦτο εἰρησθαι τῷ Ἀποστόλῳ, διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν βεβιωμένων ἀνταμοιβήν· διὸ καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος εὐφυῶς παρεκρούσατο γνώμην. Λαβὼν δὲ ἐπὶ χειρᾶς καὶ κανόνα (πῆχυν) καὶ τὴν διάθεσιν ἐπιστημόνως διαζωγραφήσας, ἀλύπως ἔπειθεν ἔχειν αὐτοῦ τὸν σκοπόν.

Ἄγασθεις οὖν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ περιδέξιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ ἱκανὸν τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ ἐπιδούς, οἴκοι ἐπανακάμπτει. Τότε ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς τῶν δεομένων χειρᾶς ἅπαν τὸ χρυσίον καταβαλὼν, ὡς Ἀπόστολος, ἀχειροποίητον οἰκίαν ἐν τῇ τῶν πρωτοτόκων αὐλῇ τῷ βασιλεῖ κατεσκευάσεν. Ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἱκανοῦ χρόνου παραδραμόντος, ἔσπευδε περὶ τοῦ ἔργου μαθεῖν, ἤκουσε δὲ τὴν στέγην μόνην ἀπολείπεσθαι, ἐκ περιχαρείας, ὡς ἀληθεύουσιν τὴν ἀγγελίαν ὑποτοπάσας, ἐτέρου χρυσίου ὀλκὴν τῷ Ἀποστόλῳ πέπομφεν, εἰρηκῶς· «Καλλιστεύουσάν μοι τὴν ὀροφὴν τῶν οἰκοδομημάτων διὰ τάχους ἀποτέλεσον, ἵνα, ὅταν αὐταῖς ὄψωμαι ἴδω, λόγοις ἐπαίνων τῆς ἐπιστήμης τὸν πλεονέκτην (σὲ τὸν πολλὰ προτερήματα ἔχοντα) ἐγκωμιάσω». Αὐτὸς δὲ πάλιν, τὸ χρυσίον ἀπολαβὼν, εἰς οὐρανὸν ἄρας τὰς χειρᾶς καὶ τὰ ὄμματα «Εὐχαριστῶ σοι, Φιλάνθρωπε, ἔλεγεν, ὅτι ποικιλοτρόπως ἐκάστου τὴν σωτηρίαν οἰκονομεῖν οἶδας». Καὶ τῶν προτέρων πάλιν ἐχόμενος, ἅπαν τοῖς δεομένοις τὸ ἀργύριον διένειμεν.

Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν, ὡς τινες τῶν ἐκεῖσε, ἐν οἷς ὁ Ἀπόστολος διατρίβων ἦν, χρόνου τινὸς διαρρέουσας, πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκοντο καὶ περὶ τοῦ κάλλους τῶν οἰκοδομημάτων μαθεῖν ἱμίερετο, ἤκουσε μὴ προσδοκᾶν τὸ σύνολον ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς οἰκοδομὰς κτισμάτων, ὡς τοῦ χρυσίου

παντός τοῖς πένησιν διανεμηθέντος, μᾶλλον δὲ ὅτι καὶ Θεὸν ἀγνοούμενον κηρύσσει καὶ τοῖς προσφοιτῶσιν αὐτῷ ἐξαίσια τινὰ θαυματουργεῖ, μηδοπωσοῦν τὸ σύνολον σιτιζόμενος. Ὁ βασιλεὺς οὖν, ἀκατασχέτῳ μανίᾳ πληγεὶς καὶ τὸν Ἀπόστολον μεταστειλάμενος, ἐπυνηθάνετο εἰ τὸ παλάτιον ἔκτισται. Ὁ δὲ ὑπολαβὼν, εἶπεν· «Ὁ παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ ἀρχιτέκτονος ἐγὼ οἰκοδομεῖν μεμάθηκα, βασιλεῦ, τοῦτό σοι ὠραῖον καὶ πάνυ παλάτιον ἔκτισται». Καὶ ὁ βασιλεὺς· «Ἐξ αὐτῆς παραγεγονότες, τὸ κατασκευασθὲν ἴδωμεν». «Οὐ μοι δοκεῖ», ὁ Ἀπόστολος ἀπεκρίνατο, «τὴν τούτου χρῆσιν ἔχειν σε τὸ παρόν· ἀλλ' ὅτε μετανάστης γένῃ τῶν ὧδε, τότε τοῦ κτισθέντος εὐρήσεις ἀρμόδιον τὸ κατάλυμα». Καὶ ὡς δῆθεν ὁ βασιλεὺς χλευαζόμενος (τοῦτο γὰρ ὑπέλαβε), θηριωδῶς κατεβρόντησεν εἰπὼν· «Τὸν ἀπατεῶνα τοῦτον εἰς σκοτεινότετον λάκκον, σὺν τῷ ἀγαγόντι μοι ἐμπόρῳ, ἀσφαλισθῆναι προστάσσω».

Ὡς δὲ τοῦτον ἡ φρουρὰ δεσμώτην εἶχε κατάκλειστον, ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφός, ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, ὡς δῆθεν τῷ ἀδελφῷ συναλγῶν καὶ ἀθυμίας νέφει ἐπιπεσῶν, πρὸς θάνατον ἤπειγε, τὸν βασιλέα προσκαλεσάμενος, ἔφη· «Διὰ τὴν τοῦ δολίου συμβᾶσάν μοι ἐπήρειαν, τὴν ψυχὴν παθὼν ἤδη, τῆς ζωῆς ὑπεξέρχομαι»· καὶ ἐκατέρων οὕτως ὁμιλούντων, ἀποπνιγείς ἄφωνος ἔμεινε. Τότε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λαβὼν Ἄγγελος, τὰς σκηναὶς Κυρίου ἐπιπορευόμενος, ὑπεδείκνυε τὴν τούτων εὐπρέπειαν καὶ εἰς ὁποῖαν οἰκῆσαι βούλοιο ἐπηρώτα. Καὶ ὡς ἔγνω ἡ ψυχὴ μίαν τὸ ἐξαίρετον ἔχουσαν, ἐπὶ πᾶσι ταύτην ἐδείκνυε τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ ἐν μέρει ταύτης τῆς κατοικίας οἰκῆσαι παρεκάλει. Καὶ ὁ Ἄγγελος· «Ἐν ταύτῃ οἰκῆσαι οὐ δύνασαι· αὕτη γὰρ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἣν ὁ ξένος αὐτῷ Θωμᾶς ὠκοδόμησε». «Καὶ δέομαί σου, ἀντέφησεν, ἄνες μοι πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν, εὐώνως γὰρ ὠνησάμενος αὐτὴν ἐξ ἐκείνου, ἐπανέλθω· οὐδὲ γὰρ οἶδε τὸ κάλλος αὐτῆς». Τότε ἀπανακάμψας ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχὴν, τῷ νεκρῷ σώματι ἀποδίδωσιν ὡς ἀπὸ κάρου δὲ τινὸς ἀνανήψας ὁ τεθνηκώς, τοῖς παρεστῶσι τὸν ἀδελφὸν ἐπεζῆτει· οὗ παραγενομένου, πρὸς αὐτὸν εἶρηκεν· «Ἀνευδοιάστως πέπεισμαι, ὡς τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας σου προείλου δοῦναι εἰς τὴν ἐμὴν ἀναβίωσιν. Ὅθεν μικρὰν τινα χάριν αἰτῶ παρασχεῖν μοι, ἣν μὴ ὑπέρθου χαρίσασθαί μοι». Καὶ ὁ βασιλεὺς· «Ὅσον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἐστὶ, φιλτάτῳ μοι ὄντι σοι ἀδελφῷ, προθύμως χαρίσομαι, ὄρκῳ τοῦτο βεβαιώσας». Τότε ἀνυποστόλως τὸ ζητούμενον τῷ ἀδελφῷ ἐπετράνωσεν, εἰπὼν· «Τὸ ἐν οὐρανοῖς σοι παλάτιόν μοι ἐπίδος, εἰς ὅσῃν βούλη χρημάτων ἀνταλλαγὴν». Καὶ ὥσπερ ἐνεδὸς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ γενόμενος, ἔφη· «Ἐμοὶ παλάτιον ἐν οὐρανοῖς; πόθεν;» «Ναὶ μὴν ἔστι σοι, ἔφη, εἰ καὶ αὐτὸ ἀγνοεῖς, ὅπερ σοι ὁ ἐν φρουρᾷ ἐδομήσατο ὑπηρέτης· ὡς καὶ αὐτὸς ἐγώ, τῇ πρὸς σὲ ἀχθόμενος λύπη, ἀρπαγείς, τούτου εἶδον τὴν καλλονὴν».

Τότε συνεῖς ὁ βασιλεὺς τὸ λεγόμενον, οὕτω πῶς τὸν ἀδελφὸν ἀπεκρούσατο, εἰπὼν· «Εἰ μὲν τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν κειμένων τὸ ζητούμενον ἦν, ἐξ ἀνάγκης ἢ τῶν ὄρκων λύσις ἐπισφαλῆς· εἰ δὲ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀποκεκληρωμένων, αὐτὸς τὸ λεγόμενον δίκασον· ἀλλ' ἐπεὶ πάρεστιν ὁ τέκτων, λάβε τοῦτον, καὶ ὧν ἐθεάσω, σκευάσει σοι λαμπρότερα». Τοῦτο εἰπὼν, σὺν τῷ Ἀβάνῃ τῆς φυλακῆς τὸν Ἀπόστολον ἐξάγει· καὶ πεσὼν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, τῆς συναρπαγῆς τὸ σφαλὲν συμπαθῆσαι ἐζῆτει.

Ἐπὶ τούτῳ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ὁ Ἀπόστολος, καὶ ἀμφοτέρους τῷ λόγῳ τῆς χάριτος καταλαμπρύνας, δοὺς αὐτοῖς τὸν ἀρράβωνα τῆς ἀκηράτου βασιλείας, ἐφ' ἐτέρας αὐτὸς κηρύσσωσιν ὠρμητο πόλεις, δοξάζων καὶ εὐλογῶν

τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἐρωτηίδος, ἐν Καππαδοκίᾳ πυρὶ τελειωθείσης.

Στίχ. Ἐρωτηίδα πυρπολοῦσι παρθένον,
Ἐρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἀναριθμῆτων μαρτύρων, τῶν ποικιλοτρόπως τελειωθέντων ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν Τρεβήροις (Trier) τῆς Γερμανίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Πίστεως, πυρὶ τελειωθείσης ὑπὸ Μαξιμιανοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἀγίννω (Aginum, Agen) τῆς νοτίου Γαλλίας. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, ἐπισκόπου Αὐτισσιόδωρου (Autissiodorum, Auxerre) τῆς Γαλλίας. (†564)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μάγνου (Magnus) τοῦ ἐκ Βενετίας, γενομένου ἐπισκόπου Ὀπιτεργίου (Opitergium, Oderzo) τῆς Ἀδριατικῆς καὶ μετέπειτα Ἡρακλείας. (†660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κουμμεναίου τοῦ λευκοῦ (Cumméne Find), ἐβδόμου ἡγουμένου τοῦ Ἀββαείου τῆς Ἴονας καὶ βιογράφου τοῦ ὁσίου Κολουμβανοῦ. (†669)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Κεολαχίου (Ceollach), ἐπισκόπου Μερκίας, ἐπ' ἐσχάτων ἀσκήσαντος ἐν Ἴονα. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παρδούλφου (Pardulphus, Pardoux), τὸ πρῶτον ἐρημίτου, εἶτα μονάσαντος ἐν τῇ μονῇ Γουερέτης (Guéret) ἐνθα καὶ κατέστη ἡγούμενος. (†738)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Χρυσῆς (Aurea), μοναχῆς ἐν Μποβιζίω Πεδεμοντίου (Bovixium, Boves Piemonte) καὶ εἶτα ἡγουμένη μεγάλου κοινοβίου. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίας, μοναχῆς τοῦ κοινοβίου τῆς Παναγίας τῆς Θήρας (Santa Maria della Caccia), ἐν Παβία (Pavia) τῆς Ἰταλίας. (†800)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Κενδέου τοῦ θαυματουργοῦ, Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, Ἰωάννου, Ἰωσήφ τοῦ ἐν Λυθρόδοντι, Καλανδίου τοῦ ἐν Ταμασῶ, Κασσιανοῦ τοῦ ἐν Γλύφα, Κασσιανοῦ τοῦ ἐν Ἀξύλου, τῶν Ἀλαμανῶν ἐν Κύπρω. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Γῆν τὴν πάτριον Κενδέας καταλείψας,
Πατρίδα τὴν ἄνω εὔρε τελευτήσας.

Ὁ ἅγιος νέος Ὄσιομάρτυς Μακάριος ὁ ἐκ Κίου μὲν τῆς Βιθυνίας καταγόμενος, ἐν Προύση δὲ μαρτυρήσας, λιθοβοληθεὶς πρότερον,

ὕστερον ξίφει τελειοῦται κατὰ τὸ ἔτος ,αφϚ' (1590).

Στίχ. Μακάριος πρὶν ὢν κατὰ κλήσιν, μάκαρ,
Νῦν κατὰ πείραν ἀνεδείχθης ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μα και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξη σα ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τς υ ψι

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

2 ^χ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τ8⁶ ι δε γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι^χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι⁶
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

3 ^χ
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ8⁶ και
το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βε με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τε
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νες δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νε ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε νε

85
ε
χ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ θ σα τα ι ε ρα
 θ αυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

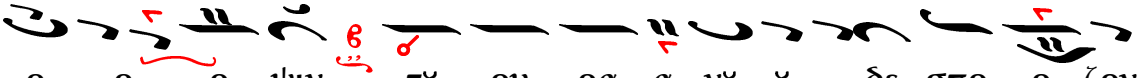
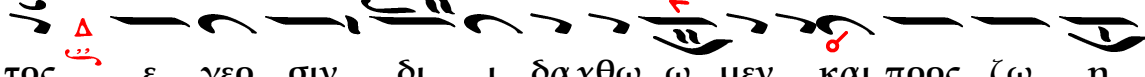
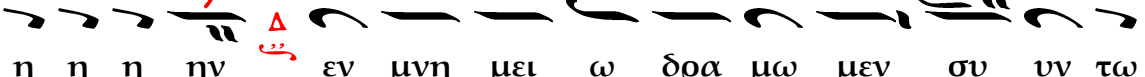
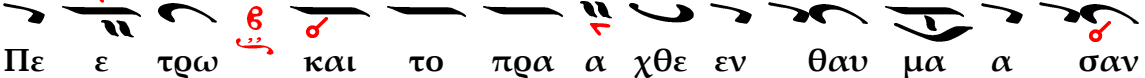
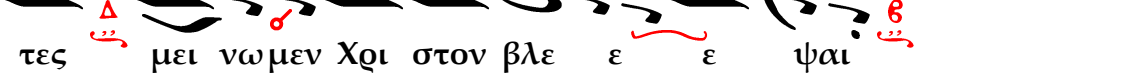
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

 μνη η μα τι αν δρας εν α αστραπτε υ σαις ε

 σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νυ σαις εις γην

 ο ο ο ψιν τε ου ρα α νυ υ δε σπο ο ζον

 τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η

 η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

 Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν

 τες μει νω μεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϟ

Aυ το πτα και αι Α πο ο στο λε Χρι στε τε
 πα αν οικ τι ιρ μο νος ει ρη νην δω ρη η σαι πα
 α α ση τη οι κε με νη η και νι ι κας τω
 φι λο χρι στω α α να κτι η μιν πται σμα α των
 α α φε σιν και σω τη ρι αν αι αι τησαι τοις
 σε θω μα ε ευ φη με υ σιν ως Μα θη την θε ε η
 γο ο ρον

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Π α να μω με ε Μητρο ο θε ε το με γα
πε ε ρι η η χη μα των Α πο στο λω ων Μα ρ τυ
υ υ ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον
σον Υι ο ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τοις
δ ο υ λοις σ η μιν Θε ο γεν νη η τρι α ο ταν
κα θη ση η τ κρι ι ναι τα κατ α ξι α αν ε
κα α στω

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δοξα αυ τη

ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τσ

Ο Σταυρος σου Κυρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

Η τα φη σουου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
μας

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α

αυ τδ

Συν Πατρι και αι Πνευμα α τι Χριστον α α

νυ υ μνησω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η μερος α νε ε ε ε στης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου, Ἰδιόμελα δ΄.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α νω

Χρι στω η κο λθ η η σασ θω μα Α πο στο λε

και τδ κο σμδ κα α τε φρο ο ο ο νη η η η σας και

τα τδ τδ δι δα γ μα α τα εν τω τα μει ω σδ δ

κρου υ υ υ ψας α νε δειχ θη ης Α πο ο ο ο

στο ο ο ο λος ο θεν γε νο μενος εν τοι ο ις ε ε

ε θνε ε ε ε σι τας τδ δ δ των υ πο της πλα α

νης και των πα α θων σκο τι σθει ει ει σας ψυ υ υ

χας εν το λαις τδ Σω τη ρος ε φω τι ι σας πι

στευ ειν εις Τρι α δα ο ο μο υ υ υ υ σι ι ι ι
ον

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα τω
τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Τω της γνωσεως θειειω πυυρι την ψυ
χην κα ταυ γα α σθεις εν πα σι τσ Δε σπο τσ μι
μη της γε γο ο νας ως εν νομος μα θη της Θω
μα Α πο ο ο στο ο ο ο λε τω γαρ κα
λα μω τσ Στα αυ ρσ εκ τσ βυ θσ τη ης
α γνω ω σι ι ι ι ας ευ σε βων ψυ χας ε
ζω ω ω γρη η η η σας ο θεν και την των Ιν
δων ε ζο φω με νην δι ι ι α νοι οι αν τω τσ
Θει υ υ Πνευμα α τος αγ κι στρω ε σα γη η η
νε ε ε ευ σας Χρι στον τον Θε ον α ει ει ει ει

δυ υ σω ω ω πει και η μας ρυ υ σθη η η ναι
Πα
τς εχ θρς ε ζο φω με ε νης ο ο ψε ε ε ως
B8
και σω θη η ναι τας ψυ υ χας η μω ων

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα

τῆς οἰκουμένης
τα ρη μα α τα α Α α αυ τς

Πα
Τον της α λει ει ει ας βυ θον κα τα λι ι
B8
πων τω τς Σταυ ρς κα α λα α μω ω πι στει

Πα
προ σε ε ε δρα α α α μες και εν αυ τω παν

Μ Πα
τας ε ζω ρη η σας Θω ω μα α Α πο ο ο ο στο ο ο

B8
ο λε δι ο και την α χρα αν τον πλε ευ ραν τς ς Λο

Δι B8
ο ο γς τη χει ρι ψη η λα α φη η η σας των

πε παρ με νων η λων τας ω τει ει λας τω δα κτυ λω

Πα B8
κα τι δειν κα τη ξι ι ι ω ω ω ω σαι Χρι

Α Δι
στω τω θε ω εκ τε νως προ ε βε ευ ε α α ει τς σω

θη η ναι τας ψυ υ χας η μω ων

Ἦχος Πα

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ

α να γγε λει το στε ρε ε ε ω ω ω μα

Τα θει α ε πο πτευ ων Χρι στῶ τη η ης σο ο

φι ι ι ας νο η τος α α να α δε δει ει ξαι

κρα τη η η ηρ μυ υ στι ι κως Θω μα α Α πο

ο στο ο ο λε ε νω των πι στων αι ψυ χαι αι

ευ φραι αι αι αι νο ο ο ον ται τη γαρ θει α σα

γη νη τῶ Πνε ευ μα α τος λα ῶς α νει ει ει λ

κυ υ υ υ υ σας εκ βυ θῶ της α α α πο γνω ω

σε ε ε ε ως ο θεν εκ Σι ων ως πο τα μος της

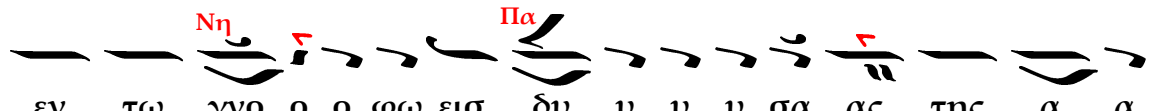
χα α ρι ι το ο ος ε ε ξη η ηλ θες τα σα α α

ε εκ βλυ υ υ ζων εν θε α δογ μα α τῶ ει εις τη ην

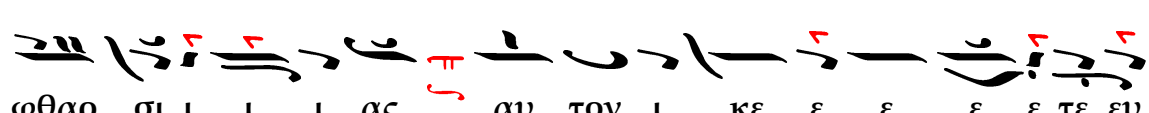
συ υ υμ πα α σαν κτι ι ι ι σιν δι ο τῶ Χρι

στῶ τα πα θη ε ε εκ μι μῶ ῶ ῶ με ε ε ε

νος την πλευ ρα αν ε ε ε λο ογ χε ε ευ θης και

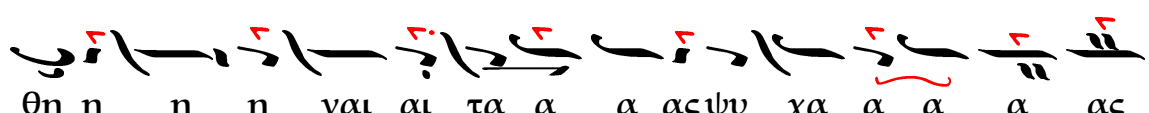
 εν τω γνο ο ο φω εις δυ υ υ υ σα ας της α α

 φθαρ σι ι ι ι ας αυ τον ι κε ε ε ε ε τε ευ

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε η

 θη η η η ναι αι τα α α ας ψυ χα α α α ας

 η η η η μων

Ἐωθινόν Δ΄.

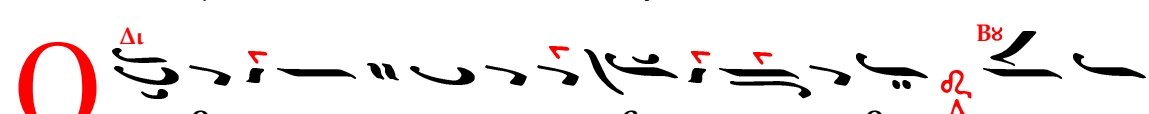
Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

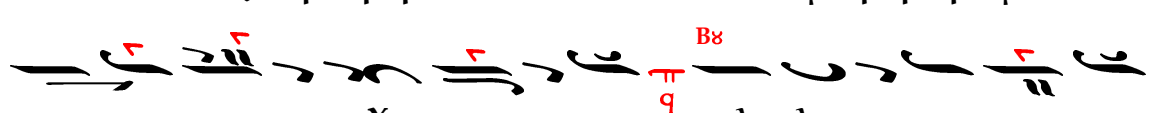
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

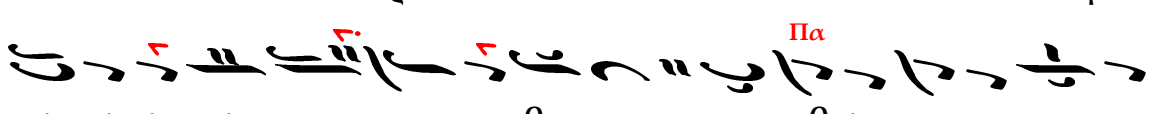
Ο ρ θρος η η η η ην βα α α α θυς και αι

 Γυ ναι κε ες η η ηλ θον ε πι το μνη η η μα α α

 α α σου ου Χρι ι ι στε αλ λα το σω ω μα

 ου ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με νο ο

 ον α α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ρου ου με

 ε ε ναις οι ταις α στρα α πτου ου ου ου σαι αις

 ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν

 ε ε ε ε πι ι ι ι στα α α α αν τες

 τι ι ι τον ζω ω ων τα με τα α α α των νε ε

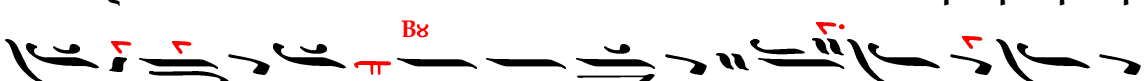

 κρω ω ωων ζη η τει ει ει ει τε ε ε

 ε ε λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω ω ως προ ο

 ει ει ει πε τι αμνη μο νει ει τε των ρη μα

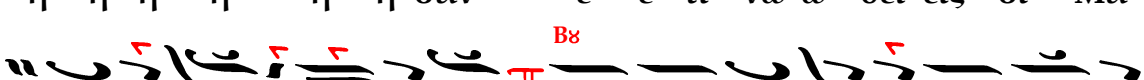

 α α τω ων α α αυ του οις πει ει σθει ει ει σαι τα

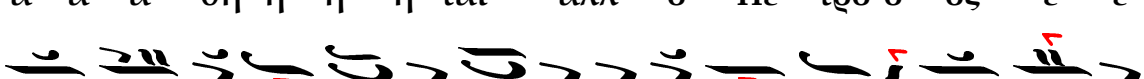

 ο ρα θε ε ε ε εν τα α α ε κη η η η

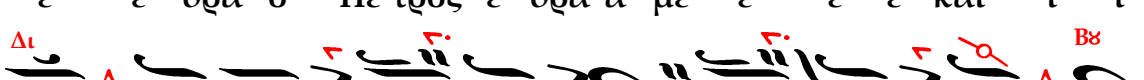

 ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο κει ει λη η η ρο ος

 τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως

 η η η η η η σαν ε ε τι νω ω θει εις οι Μα

 α α α θη η η η ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε

 ε ε δρα ο Πε τρος ε δρα α με ε ε και ι ι

 δων ε δο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου προς

 ε αυ το ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχμαλωτίζαι ὁ Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νενε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατάτωται καὶ ἡ μεις ἐζώ ὁ ποιηθημέν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βωωμέν εὐλογητοῦ Χρι
στοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δο
οῦ σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα-Β

Δοῦ σοι τῶ δειξάντι τὸ φῶς δοῦξαι ἐν
ψιλοστοῖς Θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἐν
θρῶποις εὐδοκία

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν μ ε τ ο υ
ποι ει ν τ ο θε λ η μ α α σ ο υ ο τ ι σ υ ει ο θε ο ς
μου

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φω τι
σου ο ψ ο με θ α φ ω ω ς

Π α ρ α τει νο ν τ ο ε λε ο ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γι ν ω σ κ ο υ
σι σε

Α γι ο ς ο θε ο ς Α α γι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γι
ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυ υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς
των αι ω ν ω ν α μ η η ν

Α γι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Α^{Πα} α α α γι ο ς ο θε ε ε ο ς Α α α α
γι ι ι ο ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ς Α γι ο

 ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις

Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι

το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα

ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε

ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν ^{Νη} και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ^θ ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι ^θ

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϕ

Α^{Γα} πο ο στο λε Α γι ε Θω μα α ^ϕ πρε
 σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^{Γα} ι να πται σμα των
 α φε ε σιν ^ϕ πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων ^ϕ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♪ Πα ρ

Τ^{Πα}ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ₂ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ₂ δι α βι ι ὄ πα τη ρ η
μων ^Π₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π₉ α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρῶ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π₉ ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^Π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος ♪ Γα ρ

Η^{Γα}ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^Γ₂₂ δη μοσ
^{Νη}ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα} ^{Πα} Α θλο φο ο ροι Χρι
στῶ ὄ τεσσα α ρα κο ον τα ^{Νη} ^Π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι ^{Γα} ^Π₉ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} ^Π₉ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ

ου σι ον ^υ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος ^ρ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ^ρ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^ρ δω ρε α αν δο ο
τε η μιν ^ρ

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ρ Δι θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε ^θ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας ^Δ α λλα προ φθασον ως α γα θη ^θ εις την
βο η θει αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι ^θ τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ^Δ και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λια α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ.

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

Α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λια ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α ρα α α α α

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου - θ

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ς

Χ Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μθ

Χ μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μθ ς

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ς

Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τθ λα ς αυ τθ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τθ χρι στθ αυ τθ

ε στι ι

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σθ ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 6-15)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 117).

Ἦχος Πα.

A λλη λθ ι ι α A λλη η λθ ς ς ς
 ι ι ι ι α A α α ια α α λλη η λθ ς ς
 ς ι ι α α
Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τσ Υ ψι στσ
 εν σκε πη τσ Θε ς τσ ου ρα νου αυ λι σθη η η
 σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï α α

Χ E ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και
 κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω
 επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λϑ ï ï α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï ï
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ζ' 11-16).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἕστησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες ὅτι Προφῆτης μέγας ἠγγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ τὸν ἦχον εἰς τὸ μελαῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι μελαῶ

Πα
 Ο ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρθ ς ς ς ς ς ς ς Χε ε
 ρθ βι ι ι ι ι ι ι μι μυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι κω ως ει
 Κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει Κο νι ι
 ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
 η η και τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ω ω

Τρι α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α
 α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
 α α α α α α γι τον τρι σα α α α α
 γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α
 α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον προ σα
 α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α
 α α σα α α α α αν τη η η η η η
 ην βι ι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι ι βι ω ω
 τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
 ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα με ε
 ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα
 α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο
 με νοι οι
Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α
 α τως δο ρυ φο ρυ ρυ με νον τα α α
 ξε σι ιν Α λλη λυ ι α α α α α α
 α α α α α α α α

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰς Ἰουλίου , α 74 θ' , I.A.

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι. Λεβαλω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^υ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^υ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ

Σ οι Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Δ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ε ευ μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ο ϑ σι ον και α χω

ω ρι ι στον ^Δ

^{Ἦχος} Δι ^{Πα} Λεβαλω

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σϑυ υ

υ υς μα ^{Δι} Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α μα ^{Πα} και κα τα

φυ γη η μα και αι ρυ υ στη ης μα ^Δ ^{Κ.Γ.}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι

νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τσ πνευ μα το ο ο ος σθ

Ε^{Δι} χομεν προστον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} ξι ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της δο ξη ης

σὺ ὡσαννα ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογή-
μενος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ἰ-
σχυροῦ ὡσαννα ἐν τοῖς ὑψίστοις·

Α ἀάμην **Α** μηηηην

Σ ἐυμνήστμε ἐν σε· εὐλογῆστ-
με ἐν σοὶ εὐχαριστῆμεν Κύριε

καὶ δεόμεθα ἀάσθη οὐθεε

οὐσσημων

Α ξιον ἐστίν ὡς ἀάληθη θωσμάκα

ριζειν σε τὴν θεοοοτοοοοκοντὴν

αειμακαριστοον καὶ παναμωω

μηηηητον καὶ μητεεερατθεεε

στμημωντὴν τιμιωτεεεεραν

των χερσβιμ καὶ ἐνδοξοοτεε

εραν ἀσυγκρισιτως των Σεραααφιμ

τὴν ἀδιὰ φθοοορωσθεεοον λογον

 τε κϷ Ϸ Ϸ σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

 ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο

 ο ο με ε ε εν

(ιη' Ιουλίου , βιθ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πα ρ

A α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α

 λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι ζειν

 σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο

 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον

 και πα να μω ω ω μη η η η τον και αι μη

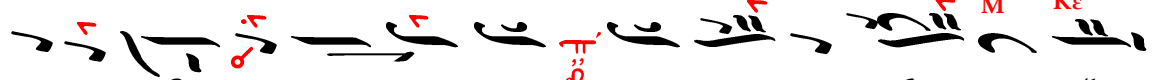
 η τε ε ε ρα α α α α τϷ Ϸ Θε ε ε

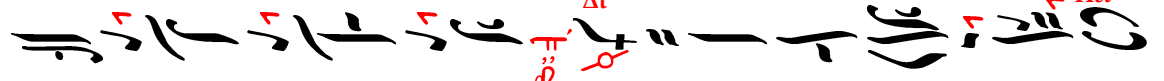
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω

 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϷ

 Ϸ βι ι ι ι ι μ και ε εν δο ο ξο

 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω

 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α

 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω

^{Κε}
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
^{u q}
 κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
^{Δι} ^{Πα}
 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

^Π
 εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα ϩ

^{Δι} ^{Πα}
A α ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
^{Κε} ^{Πα}
 ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε τη η η ην
^{Δι}
 Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην α ει
^{Πα}
 μα α κα α ρι ι ςο ον και πα να α μω ω
^{Κε}
 ω ω ω μη η η η τον και μη η τε ε
^{Πα}
 ε ρα τϛ ϛ ϛ Θε ε ε ϛ ϛ ϛ η η η
^{Δι} ^M
 η μων τη ην τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
^{Κε} ^M ^{Κε}
 ων Χε ρϛ ϛ βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
^{Πα}
 ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων
^{Κε} ^M ^{Κε}
 Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην α δι α

α φ θ ο ο ο ρ ω ω ω ς Θε ο ο ο ο ν Λ ο ο
 ο γ ο ο ν τ ε κ ς ς ς σ α ν τ η ν ο ο ν τ ω ς Θε
 ε ε ε ο ο τ ο ο ο κ ο ν σε ε ε
 με γ α α λ υ υ υ ν ο ο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ν

Ἐτονίσθη ἐΔεκ. , βι´ , ἀντεγράφη δ´ Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πα

A Πα α ξ ι ι ι ο ν ε σ τ ι ι ι ν ω ς α α
 λ η η η θ ω ω ω ς μα κ α ρ ι ι ι ζ ει ει ν σε
 ε ε ε ε τ η η η η η ν Θε ε ο ο ο τ ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο κ ο ν τ η ν α ει μα κ α α α
 ρ ι ι σ τ ο ν κ αι πα να μ ω ω μ η η η τ ο ο ο ν
 Πα και μη τε ε ε ε ε ρ α τ ο υ ο υ Θε ε ο υ ο υ ο υ
 ο υ ο υ ο υ η η η μ ω ν τ η ν τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ε ρ ο υ ο υ ο υ β ι ι ι μ
 και αι εν δο ξ ο τε ε ε ε ε ρ α α α

αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε
 ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο
 γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την ο
 ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο
 κο ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ υ νο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

M Μ Κε ο
 ρα α α α ε εκ των υ υ υ υ ρα α νω ων

Αὕτη ἡ θέσις λέγεται καὶ διατονικῶς.

M Μ Κε ο
 ρα α α α ε εκ των υ υ υ υ ρα α νω
 ω ων ο

τὸ κράτημα Δι Πα
 ρα α α α α λιε ε ε ε ε ε
 ρα α α α α α α λιε ρα α α α α λιε ε
Δι ρα α λιε λιε ρα ρα λιε ρα α α λιε ε ε ρα α α
 λιε ε ε ρα α α λιε ε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα
 λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε
 λιε ρα ρα α α λιε ε
Χ Α α α α α α α λ λη η λυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ ι ι ι ι ι α λ λη η λυ υ υ
 υ ι ι α α α α α α α λ λη λυ υ ι ι
Δι Πα
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^θ (δὶς) νός

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼν ὁ οὐ ^Χ οὐ ^Δ οὐ